

[Lilli Gyldenkilde]

vi ønsker et lovforslag fremsat, så det kan iværksættes fra 1. januar 1992. Så jeg mener stadig væk, at der er god tid til at arbejde videre med dette, og det håber jeg vi kan gøre i udvalget.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der refereres af og til til forretningsordenen. Jeg vil gerne sige, at vi har en streng forretningsorden for så vidt angår direkte tiltale. Men det kan aldrig have været meningen med forretningsordenen, at man i et referat ikke har lov til at sige du, ligesom det helt afgjort er i orden at sige fru en i omtale, mens det aldrig vil være tilladt i tiltale.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til fru Lilli Gyldenkilde vil jeg lige sige, at i betragtning af, hvad jeg tidligere sagde om forretningsordenen og tiltaleformer, så skal jeg beklage, at jeg – jeg kan godt forstå, at fru Lilli Gyldenkilde lod sig afbryde – brugte ordet uanstændig, for det var ikke ment på den måde. Der lå overhovedet ikke i min sprogbrug det, som fru Lilli Gyldenkilde lægger i det, ligesom jeg er helt overbevist om, at hvis hr. Tommy Dinesen var kommet til at sige eller rent faktisk sagde fru en, så lå der ikke fra hr. Tommy Dinesens side noget nedsættende i det. Det var mere en talefacon. På samme måde skal fru Lilli Gyldenkilde opfatte det som min måde at sige tingene på.

Så vil jeg i øvrigt gerne kvittere for, at vi har debatten. Det er sådan set o.k., også selv om den foregår på denne tid af dagen, for det er jo vigtige spørgsmål.

Det, jeg synes er kedeligt, er, at vi ikke nu får lejlighed til en mere gennemgribende drøftelse. Vi har haft høj arbejdsløshed siden begyndelsen af 1970'erne, og vi kan jo lige så godt sige, at meget af det, vi har foretaget os, er lappeløsninger.

Jeg tror, at det, der er meget nødvendigt nu, er, at vi får nogle mere grundlæggende diskussioner om, hvad vi stiller op. Det er ikke bare et spørgsmål om de 280.000, som vi taler om. Det er et spørgsmål om 600.000-700.000, der passerer gennem arbejdsløshedssystemet, hvoraf nogle gør det mere rutinepræget i kraft af jobskift, mens andre gør det, fordi de reelt bliver arbejdsløse og dermed utrygge. Nogle kommer

hurtigere i arbejde igen end andre. De reelle problemer med de langtidsarbejdsløse ligger formentlig på et lavere tal.

Det, jeg synes er helt afgørende i forbindelse med vores arbejdsløshedsdiskussion også her i Folketinget, er, at vi lidt mere grundlæggende får diskuteret, hvad søren vi kan gøre ved det, og hvordan vi kan komme til at leve med noget af dette på en mere anstændig måde, end vi gør.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg skal undlade at lægge op til en tilbunds-gående diskussion af arbejdsløshedsproblemet på nuværende tidspunkt, men jeg vil godt komme med nogle kommentarer til evalueringsproblematikken i forbindelse med disse etårige forsøg.

Jeg vil gøre opmærksom på, at der altså har været tale om 22 uddannelsesforløb, og de bliver evalueret tæt. Det, man især koncentrerer sig om, er: Hvilket udbytte har kursisterne fået af uddannelsen? Hvordan har de pædagogiske arbejdsformer fungeret? Hvordan har forsøgene været organiseret? Hvordan kan man lave forsøg som AMU-systemforsøg? Og endelig en vurdering af, hvordan udviklingsmodellen for selve forsøget har fungeret.

Jeg kan sige, at på nuværende tidspunkt er 12 ud af de 22 uddannelsesforløb afsluttet. De næste 6 forløb slutter i marts-april her i 1991, mens de sidste 4 forløb først er færdige i oktober-november 1991. Det vil altså sige, at forsøgsaktiviteten for tiden er på sit allerhøjeste. Der er 10 igangværende uddannelsesforløb rundt omkring i landet, og det er så dem, vi skal have evalueret, og det er det, vi har sat kloge mennesker, dygtige mennesker, professionelle folk til at gøre.

Revisionsarbejdet er netop sat i gang, og det vil omfatte uddannelsesplaner, pædagogisk vejledning og læreruddannelsen, og som sagt vil forsøgene være endeligt afsluttet ved udgangen af 1991, hvor den samlede evaluering er færdig.

Det, jeg stiltfærdigt har bedt om i dag, er, at Folketinget ikke, samtidig med at professionelle folk sidder og evaluerer de forsøg, tager udgangspunkt i disse forsøg og udarbejder lovgiver, inden evalueringen er afsluttet. Jeg mener simpelt hen ikke, det er en seriøs arbejdsform.